

כל מי שקורה
לו אסון - מגיע
לחדר זה

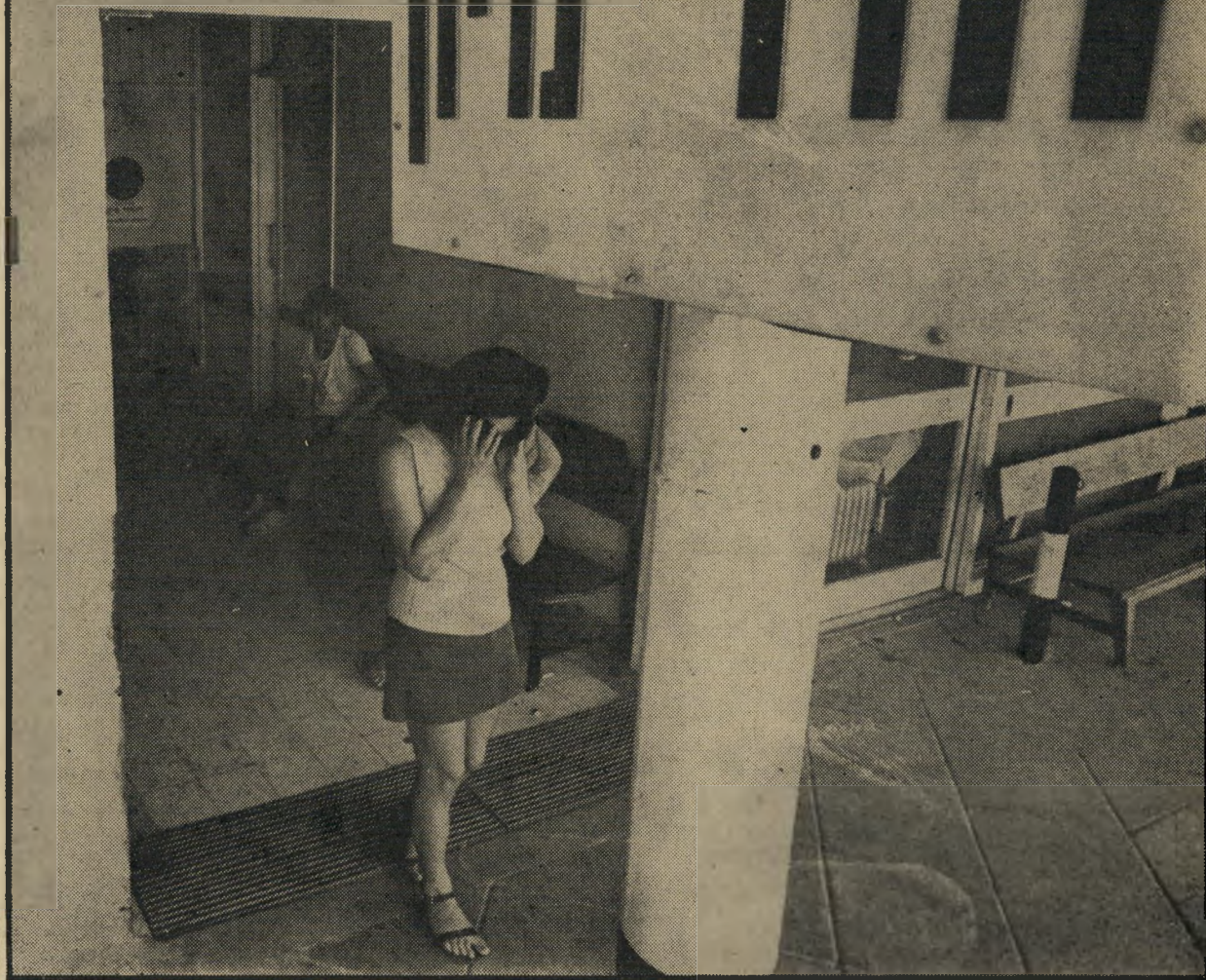

אבל החדר עצמו
הוא האסון הגדול

ביותר

זה המקום שבו
מכים החולים את
הרופאים

למה מדביצים לרופאים?

מאת אבי שחק

פתח חדר המיון של בית-חולים. נכנסת אשה ועליה נתמך בלכדות גבר צעיר. הגבר מדדה על רגלו השמאלית. הימנית כמעט ואינה נוגעת בריצפה. עוד מן הפתח קוראת האשה התומכת בו לעבר האחיות שבאש-נב המיון: "המופילדיה ז!"

האחות אינה זזה.

האשה עוברת בפתח המכוא, פותחת בעצמה את הדלת ומושיבה את הגבר על כיסא בכניסה לחדר-המיון.

"הכי בתור גברת, מה את מתפרצת?" קמה האחיות אל האשה.

"או. קיי. קחי את המיכתב ותסתכלי בעצמך." בידו האשה מיכתב של רופא, המתאר את הטיפול שיש לתת לחולה במיקרה של שטף-דם של חולה בהמופילדיה ואת דחיפותו הרבה.

"אין לי זמן למכתבים! התור שלך לא הגיע. שכי בשקט!" האחיות חוזרת לשוחח המטפן שהופסקה עם כניסתם של האשה והצעיר.

הדלת נעולה! אם זו הגיעה בבוקר ה-18.10.72 לחדר-המיון של

"איכילוב", כשבנה הפצוע על זרועותיה. מאחורי אש-גביהקבלה לא ישב איש. שתי הדלתות לחדר-המיון היו נעולות. רק אחרי שהבחור משומאל שולח כמה בווימוס רדלק הוואילה אחת האחיות לפסוח דלת לחדר-המיון